

[C. J. F. Sven.]

uheldigt, at dette netop skete. Hvis den højtærede Minister vil gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse Landstingstidenden for 1928—29, Sp. 132, vil han se, at netop det konservative Folkepartis daværende Ordfører fremdrog Spørgsmaalet om Andelsselskaber. Derfor maa jeg ganske tilbagevise den højtærede Ministers Udtalelser om, at vort Parti skulde være kommet en Postdag for sent.

Med Hensyn til den Tanke, der var fremsat af mig om at beskytte Mindretallene blandt Aktionærerne gennem en Bestemmelse om, at Bestyrelsesvalg kunde kræves foretaget ved Forholdstalsvalg, sagde den højtærede Minister, at det var jo ikke nødvendigt, for det kunde Aktionærerne jo selv vedtage i Lovene.

Deri har den højtærede Minister utvivlsomt Ret, men hvis man vilde anvende den samme Argumentation overfor de øvrige Bestemmelser, der findes i det forelagte Lovforslag, om Adgang til Aktieprotokollen, om Oplysning om Bestyrelsesmedlemmernes Sæde i andre Bestyrelser, saa gælder jo akkurat det samme. Der var ikke Spor i Vejen for, at man i Selskabernes Love frivilligt indsatte den Slags Bestemmelser, og hvis det virkelig skal tages som et alvorligt Argument fra den højtærede Minister, ja, saa kan vi saamænd spare os hele Aktieselskabsloven, for der er ingen, der forhindrer et Aktieselskab i frivilligt at vedtage i sine Love fra Ende til anden de Bestemmelser, som den højtærede Minister her foreslaar. Det er altsaa et meget slet Argument.

Tanken om ved Forholdstalsvalg at yde Mindretallene i Aktieselskaberne en Beskyttelse synes jeg derfor ikke man kan afvise paa den Maade, som den højtærede Minister gjorde.

Jeg fremsatte endvidere nogle Bemærkninger om Ene-Prokura, om Ene-Tegningsret. Den højtærede Minister mente, at man herigennem vilde risikere at fortrædige de smaa Selskaber. Nu har jeg i øvrigt ikke det Indtryk, at man netop gennem dette Lovforslag søger at berede Vejen for de smaa Selskaber. Jeg synes, man af et ærligt Hjerte søger at lægge netop de smaa Selskaber alle de Hindringer i Vejen, som man overhovedet kan, uagtet det fra et socialistisk Standpunkt skulde synes noget ejendommeligt, at man ikke netop søger at lette det for de smaa Selskaber, idet den lille Mand og det lille Selskab jo formentlig ogsaa har sin Ret.

Men nu vel, Ministeriet og Partiet indtager aabenbart det Standpunkt, at man

ikke har særlig Sympati for de smaa Selskaber. Men det afkræfter ikke Nødvendigheden af at faa ændrede Regler om Ene-Tegningsretten. Efter den nuværende Aktieselskabslov og ogsaa efter det her foreliggende Forslag er det oven i Købet saa ejendommeligt, at man næsten synes at forudsætte, at Bestyrelsen normalt kun skal bestaa af eet Medlem, idet der i § 49 findes følgende Passus, at „bestaar Bestyrelsen af mere end eet Medlem“, saa skal visse Ting ske. Det er næsten, som om dette var det normale, og da der, saa vidt jeg kan se, heller ikke er noget Forbud imod, hvad jeg ogsaa finder ganske urimeligt, at en Direktør samtidig er Medlem af Bestyrelsen, kan man eventuelt blive udsat for dette ganske pittoreske Syn, at man har i et Selskab Hr. A. som Direktør og samme Hr. A. som Bestyrelse.

Det er selvfølgelig behageligt for den paagældende, at han let kan blive enig med sin Bestyrelse, og at Bestyrelsen let kan blive enig med sin Direktør; men det er ganske urimeligt, at man stiller stærke Krav om Stifternes og Aktionærernes Antal, men ikke desto mindre tolererer og oprettholder den efter min Mening ganske urimelige Tilstand, at et erhvervsdrivende Selskab har Lov til at køre rundt med eet Bestyrelsesmedlem.

Derfor synes jeg, det er særlig paa-krævet, at man ikke fortsat tillader Ene-Tegningsrettigheder, og det vil sikkert ikke være vanskeligt at give en Bestemmelse herom en saadan Form, at den ikke kan fortrædige berettigede Interesser.

For øvrigt tror jeg, at jeg i mine første Bemærkninger udtrykkeligt sagde, at man burde indskrænke Regelen om, at der kræves flere Underskrifter til at forpligte Selskabet, til saadanne Tilfælde, hvor det virkelig drejer sig om betydelige Aktieselskaber. Jeg har ikke tænkt, at man skulde kræve det i ganske smaa Selskaber. Den højtærede Minister erklærede sig dog ogsaa paa dette Punkt forhandlingsvillig, og jeg haaber, det vil kunne lykkes under Udvalgsbehandlingen at finde en Formulering, der garderer mod de Misbrug, som der evident har været netop med Hensyn til Ene-Tegningsretten.

Til Slutning skal jeg kun sige, at naar den højtærede Minister mente at burde karakterisere mine Udtalelser som smagfulde, saa staar det, med Forhandlingerne i Gaar i dette høje Ting in mente, for mig i hvert Tilfælde saaledes, at man i Ministeriet sikkert er mindst egnet til at være Dommer i Spørgsmaalet om Folketingsforhandlingernes Smagfuldhed.